

trestné spáchané po dni 28. října 1918 proti ustanovením dřívějším, jež nejsou jen proto trestné podle zákona ze 17. října 1919, č. 568 Sb. z. a n., že byly spáchany před účinností tohoto zákona, tyto poslední činy však jen, pokud nedošlo k rozhodnutí první stolice.

b) Na místě úřadů správních překročení maximálních cen podle § 6 zákona ze dne 17. října 1919, č. 568 Sb. z. a n., o trestání válečné lichvy, a správní přestupky podle §§ 3, 11, 12, 14, 17 a 18 nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. září 1920, č. 516 Sb. z. a n.

§ 2.

Působnost zákona ze 17. října 1919, č. 567 Sb. z. a n., vztahuje se na celé území republiky Československé.

§ 3.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. listopadu 1919, č. 596 Sb. z. a n., se zrušuje.

§ 4.

Nařízení toto nabývá účinnosti patnáctým dnem po vyhlášení. Provede je ministr spravedlnosti v dohodě s ministrem vnitra a národní obrany.

Tusar v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Engliš v. r.

Sonntág v. r.

Habrman v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Staněk v. r.

Johanis v. r.

Dr. Markovič v. r.

Čís. 518.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. září 1920,

jmž se doplňují a mění některá ustanovení nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. listopadu 1919, č. 597 Sb. z. a n.

Článek I.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. listopadu 1919, č. 597 Sb. z. a n., se doplňuje a mění takto:

§ 1.

1. § 4, věta první, bude znít takto:

„Přisedící lichevních soudů jsou vyloučeni nebo mohou býti odmítnuti podle předpisů §§ 67 až 73 tr. ř. z 23. května 1873, č. 119 ř. z. (§§ 64 až 72 tr. ř. zák. čl. XXXIII. z r. 1896).“

2. V § 7, odst. 1., bude znít druhá věta takto:

„Zvláště jest nutno poučiti je též o tom, že jsou veřejnými úředníky po rozumu § 101, odst. 2., tr. z. ze 27. května 1852, č. 117 ř. z. (§ 461 zák. čl. V. z roku 1878) a vyložiti jim význam tohoto ustanovení zákonného.“

3. § 9 bude znít takto:

„⁽¹⁾ Pokud zákon o soudech lichevních a toto nařízení nestanoví úchylek, platí pro úřadování soudů lichevních obdobně předpisy instrukce pro soudy trestní ze dne 16. srpna 1854, č. 165 ř. z., dále trestního řádu z 23. května 1873, č. 119 ř. z., a prováděcího nařízení k němu a jednacího řádu pro soudy první a druhé stolice z 5. května 1897, č. 112 ř. z., s příslušnými změnami a doplňky [nařízení býv. uherského ministerstva spravedlnosti č. 3700/1899 J. M. (instrukce pro trestní soudy), zák. čl. XVII. z r. 1891 (o dohledu na soudy), zák. čl. XXXIII. z r. 1896 a zák. čl. XXXIV. z roku 1897 (uher. trest. řád a uvoz. zákon k němu), dále nařízení býv. uherského ministerstva spravedlnosti č. 42.100 a 42.200 z r. 1914 J. M. (jednací řád pro sborové soudy a okresní soudy), zák. čl. IV. z r. 1869 o moci soudcovské a zák. čl. VII. z r. 1871 o zodpovědnosti soudců, s příslušnými změnami a doplňky].“

⁽²⁾ Obdobně platí také ustanovení zákona o organizaci soudů první a druhé instance ze 27. listopadu 1896, č. 217 ř. z. (zák. čl. XXXI. z r. 1871 a XXV. z r. 1890).“

4. V § 11, odst. 2., bude znít druhá věta takto:

„Přisedící jsou povinni oznámiti předsedovi soudů lichevního věs. nemohou-li se k soudu dostavit, aby mohla býti opatřena náhrada.“

5. § 13, odst. 1., bude znít takto:

„⁽¹⁾ Mimo rejstříky U, Z, Ns, Vr a Bl vede se pro řízení správní rejstřík Sp a u odvolacího lichevního soudu pro přestupky správní rejstřík Spo dle vzorců II. a III. dle obdoby předpisů platných pro rejstřík U a rejstřík Bl. (Na území Slovenska a Podkarpatské Rusi vedou se u lichevních soudů mimo věcné knihy B, V a Bf rejstříky Sp a Spo dle vzorců II. a III.)“

6. § 15 bude znít takto:

„Zvláštní presidiální journal nebudiž veden. Věci presidiální, na př. jmenování přisedících, protokoly o slibu a pod. buďtež zapsány do presidiálního journalu řádného soudu. (Na Slovensku a Podkarpatské Rusi platí i zde dosavadní předpisy o vedení věcí presidiálních).“

7. V § 19 bude znít druhý odstavec takto:

„⁽²⁾ Vyšetřování a vyhledávání ve věcech přečinů a zločinů děje se dle předpisů platných pro řízení trestní, pro přečiny a zločiny vůbec (na

území Slovenska a Podkarpatské Rusi dle nařízení býv. uhersk. min. spravedlnosti č. 41.900/1917 J. M. o urychleném trestním řízení) bez přibrání přísedících, a to i proti vojenským osobám dle obecného řádu trestního. To platí také o předchozím vyhledávání (štopování), dojde-li k němu výjimečně ve věcech přestupkových, a rovněž pro šetření mimo hlavní přeličení.“

8. První odstavec § 20 zní takto:

„(1) Sbíhají-li se s činem trestným příkazným před soudy lichevní jiné soudně trestné činy, vyloučí je soud lichevní nepouštíje se do jejich rozboru a odstoupí je příslušnému soudu ku samostatnému projednání (§§ 57 a 58 tr. ř. z 23. května 1873, č. 119 ř. z., a § 21 tr. ř. z. čl. XXXIII. z r. 1896). Stejně zachová se řádný soud, nastane-li taková konkurence v řízení před soudy řádnými“.

9. Odstavec druhý § 22 zní takto:

„(2) Důvěrníkům veřejného úřadu po rozumu tohoto ustanovení přísluší dohlížeti na zachování předpisů uvedených v § 1 zákona o soudech lichevních a právo činiti oznámení, na jehož podkladě může být vydán trestní příkaz.“

10. Prvá věta odstavce třetího téhož paragrafu zní takto:

„Důvěrníky veřejného úřadu jmenuje na dobu potřeby státní úřad pro potírání lichvy nebo politická správa okresní (úřad služnovský) a dají si od nich slíbiti nestranné a věrné konání povinností. Vydadí jim legitimace, upozorníce je na jejich práva a povinnosti a zejména na následky, kdyby vědomě učinili udání nepravdivá (§ 101, odst. 2., tr. ř. z. ze 27. května 1852, č. 117 ř. z., a § 461 tr. ř. z. čl. V. z r. 1878).“

11. Nadpis §§ 23 a 24 bude znít takto:

„O spěšném řízení.“

12. Prvá věta odstavce třetího §u 23 bude znít takto:

„Jsou-li tu podmínky pro řízení spěšné, navrhne státní zástupce přímo u předsedy lichevního soudu, aby se ihned konalo hlavní přeličení.“

13. § 24 bude mít toto znění:

„(1) Předseda lichevního soudu opatří na podkladě tohoto návrhu vše, čeho je třeba pro hlavní přeličení, a položí rok k jeho konání na dobu nejbližší, ale tak, aby třídní lhůta § 221 tr. ř. z 23. května 1873, č. 119 ř. z. (osmídní lhůta §u 286 tr. ř. zák. čl. XXXIII. z r. 1896) nebyla porušena. Při hlavním přeličení zastupuje návrh veřejného žalobce na spěšné řízení obžalobu a musí být s trestním oznámením přečten pod zmatečností. (§ 244 tr. ř. z 23. května 1873, č. 119 ř. z., § 304 tr. ř. zák. čl. XXXIII. z r. 1896).“

(2) Byla-li trestní věc, v níž bylo zavedeno spěšné řízení, později odkázána před sedmičlenný

senát (§ 14, odst. 4., zák. o lichevních soudech), jest třeba zavést řízení řádné (na území Slovenska a Podkarpatské Rusi urychlené trestní řízení) a podati řádnou obžalobu.

(3) Na území Slovenska a Podkarpatské Rusi platí o opravném prostředku proti rozsudku pětičlenného senátu lichevního soudu (§ 12, prvá věta, zákona o soudech lichevních) ustanovení § 12, odst. 1., předpisů o urychleném řízení a o opravném prostředku proti rozsudku sedmičlenného senátu (§ 12, druhá věta, zákona o soudech lichevních) ustanovení druhého odstavce § 12 týchž předpisů o urychleném řízení.“

14. V § 38 zní odstavec druhý takto:

„V řízení pro činy od původu soudně trestné řídí se činnost státního zástupce předpisy trestního řádu a instrukce platné pro státní zastupitelstva (na Slovensku a Podkarpatské Rusi též předpisy o urychleném řízení).“

15. Prvá a druhá věta odstavce třetího téhož paragrafu bude znít takto:

„Pro zločiny a přečiny, náležející před soudy lichevní, vyhradí se u státních zastupitelstev v rejstřících Sp a Nst (na Slovensku a Podkarpatské Rusi v rejstříku Št a pokud je zaveden) zvláštní oddělení, která se označí: „Lichva“. V rubrice poznámkové budiž uvedeno, zdali bylo použito spěšného řízení dle § 13 zákona.“

§ 2.

§§ 39 a 41 se zrušují.

§ 3.

(1) Formulář IV. budiž doplněn:

V oddělení A II. rubrikou: „5. Vyřízeno jiným způsobem:“

V oddělení B II. 4. rubrikou: „d) jiným způsobem:“

V oddělení B III. bude znít rubrika první takto:

„1. uznáno na trest na svobodě

a) vůbec

b) delší tří měsíců“

V témž oddělení bude znít rubrika druhá takto:

„2. na trest peněžitý

a) jako trest hlavní

b) jako trest vedlejší“

(2) Formulář V. budiž doplněn v oddělení C v rubrikách a), b):

„a) počet trestních oznámení:

pro přečiny z toho s vazbou

pro zločiny z toho s vazbou

Z toho vyřízeno:

aa) žalobou pro přečin pro zločin

bb) zastavením pro přečin pro zločin

cc) přerušením pro přečin pro zločin

dd) jiným způsobem

b) Přípravné řízení bylo zavedeno:

aa) pro přečin, z toho s vazbou

bb) pro zločin., z toho s vazbou

i) nevyřízeno zůstalo:“

Článek II.

Nařízení toto nabývá účinnosti patnáctým dnem po vyhlášení. Provede je ministr spravedlnosti, národní obrany a vnitra.

Tusar v. r.,

jako ministerský předseda a v zastoupení nepřítomného ministra vnitra.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Markovič v. r.

Dr. Meissner v. r.

Staněk v. r.

Habrman v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Engliš v. r.

Johanis v. r.

Sonntág v. r.

Čís. 519.

Opatření Stálého výboru Národního shromáždění republiky Československé podle § 54 ústavní listiny ze dne 1. září 1920

o podporách v nezaměstnanosti.

Stálý výbor Národního shromáždění republiky Československé usnesl se podle § 54 ústavní listiny ze dne 29. února 1920, čís. 121 Sb. z. a n., na tomto opatření:

§ 1.

Každá osoba, požívající podle zákonů ze dne 10. prosince 1918, č. 63 Sb. z. a n., a ze dne 12. února 1919, č. 63 Sb. z. a n., státní podpory v nezaměstnanosti, jest povinna za přijatou podporu bez další zvláštní odměny vykonávat práce jí okresní správou politickou (administrativní vrchností první instance) ve veřejném zájmu přikázané, jako na př.: úpravu obecních cest, přechodů, vodotečí, práce zalesňovací, stavby dělnických obydlí, prováděné v režii obce nebo obecně prospěšného družstva, úpravy obecních pozemků, čištění ulic, veřejných budov, služby v obecních, zemských a státních úřadovnách, pokud jsou takové práce jejich tělesným silám a duševním

schopností, pokud se týče také jazykovým znalostí přiměřeny. V případech zvláště nutných přikazuje práce tyto obecní úřad na dodatečně schválení okresní správy politické (administrativní vrchnosti první stolice).

Doba trvání práce stanoví se v poměru denní výše mzdy v místě obvyklé k celkové výši obdržené podpory.

Kdo odmítne bezdůvodně pracovní výkon, odpovídající přijaté podpoře, ztrácí nárok na její další požitky.

Žadatel o podporu v nezaměstnání jest povinen předložit písemné prohlášení, potvrzené obecním úřadem pobytu, že nemá jmění, které podléhá dávce z majetku, ani příjmů, z nichž by existence jeho mohla být zabezpečena.

§ 2.

Výše podpory vyměřená shora uvedenými zákony stanoví se takto:

Mimo osobní podporu v nezaměstnání obdrží podporovaný další podporu ve smyslu § 3 zákona ze dne 10. prosince 1918, č. 63 Sb. z. a n., pro osoby žijící s ním ve společné domácnosti a výživou na něho odkázané, které samy byly dříve v průmyslu výdělečně činny.

V jedné a téže domácnosti může vedle osobní podpory hlavy domácnosti býti přiznán nárok na plnou podporu pouze ještě dvěma členům domácnosti; ostatní členové, a to manželka nebo družka, dále děti vlastní nebo nevlastní do dokonání 14. roku obdrží příplatek po 1 Kč denně.

Podpora přiznaná členům rodiny dříve výdělečně činným nezapočítává se do celkové podpory hlavy domácnosti, která i nadále nesmí přesahovati 10 Kč denně.

§ 3.

Ministr sociální péče se zmocňuje, aby ve vhodné době snížil tyto podpory na míru v čl. IV. zákona ze dne 12. února 1919, č. 63 Sb. z. a n., stanovenou a po případě je úplně zastavil.

§ 4.

Toto opatření Stálého výboru podle § 54 ústavní listiny nabývá účinnosti v pondělí týdne následujícího po dni vyhlášení.

Jeho prováděním jest pověřen ministr sociální péče.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Winter v. r.

Staněk v. r.

Johanis v. r.

Dr. Beneš v. r.

Štříbrný v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Markovič v. r.

Habrman v. r.